

vonnis

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector civiel recht – Kamer voor het kwekersrecht

zaaknummer / rolnummer: 327827 / HA ZA 09-89

Vonnis van 14 maart 2012

in de zaak van

X,
wonende te Apopka, Florida, Verenigde Staten van Amerika,
eiser in conventie,
verweerder in reconventie,
advocaat mr. P.S. Jonker te Rotterdam,

tegen

1. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
CAMPO INTERNATIONAL B.V.,
gevestigd te Naaldwijk, gemeente Westland,
2. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
KWEKERIJ Y B.V.,
gevestigd te Langeweg, gemeente Moerdijk,
gedaagden in conventie,
eiseressen in reconventie,
advocaat mr. L.M. Bruins te 's-Gravenhage.

Partijen zullen hierna Bottoms en Campo cs genoemd worden, gedaagden in conventie/eiseressen in reconventie afzonderlijk tevens Campo en Y. De zaak is voor Campo cs aanvankelijk inhoudelijk behandeld door mr. J.J.Y. Kleingeld, advocaat te Delft, nadien door mr. H.J. Koenraad, advocaat te Amsterdam.

1. De procedure

- 1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
 - de dagvaardingen van 15 december 2008;
 - de akte houdende overlegging producties van 7 januari 2009 zijdens Bottoms (prods. 1 t/m 16);
 - de incidentele conclusie tot het stellen van zekerheid voor proceskosten en schadevergoeding ex art. 224 Rv van 18 maart 2009 zijdens Campo cs;
 - de incidentele conclusie van antwoord van 1 april 2009;
 - het vonnis in het incident van 29 april 2009;
 - de conclusie van antwoord in conventie tevens van eis in reconventie van 22 juli 2009 (prods. 1 t/m 5);
 - de brief van de rechtbank van 5 augustus 2009 met een voorstel tot afzien van het nemen van nadere conclusies behoudens die van antwoord in reconventie, alsmede tot het doen van

een eenstemmig pleidooiverzoek met verlengde pleittijd, welk voorstel (uiteindelijk) door partijen is aanvaard;

- de conclusie van antwoord in reconventie van 14 oktober 2009;
- de brief van de griffier van 1 december 2009 houdende bepaling van pleidooi voor de kamer voor het kwekersrecht op 16 april 2010;
- de bij brief van 1 april 2010 overgelegde productie 6 zijdens Campo cs met een verzoek tot aanhouding voor onbepaalde tijd wegens een op die dag aangespannen nietigheidsprocedure bij het Communautair Bureau voor Planterassen (hierna: CPVO, naar de Engelse afkorting voor Community Plant Variety Office), met welk verzoek Bottoms schriftelijk heeft ingestemd, waarna de zaak voor onbepaalde tijd is aangehouden;
- de akte uitlaten zijdens Bottoms van 2 november 2011 met overlegging van productie 17 (de CPVO beslissing van 4 juli 2011, waarin het ten processe centraal staande Gemeenschapskwekersrecht gehouden door Bottoms *niet* nietig is verklaard);
- de akte uitlaten zijdens Campo cs van 16 november 2011;
- de brief van de griffier van 29 december 2011 houdende bepaling pleidooi voor de kamer voor het kwekersrecht op 26 januari 2012;
- de pleidooien van 26 januari 2012 en de ter gelegenheid daarvan overgelegde stukken, te weten producties 18, 19 en een aanvulling op productie 19 zijdens Bottoms en producties A t/m H met een aanvulling op H zijdens Campo cs, alsmede kostenspecificaties en pleitnotities van beide zijden.

1.2. Ten pleidooie heeft Bottoms zich krachtens schriftelijke volmacht, gehecht aan het audiëntieblad, laten vertegenwoordigen door M. van der Ven, juridisch medewerker van het kantoor van mr. Jonker.

1.3. Bij gelegenheid van pleidooi heeft Campo cs haar verweer in conventie dat sprake zou zijn van berusting/rechtsverwerking aan de zijde van Bottoms uitdrukkelijk ingetrokken.

1.4. Na de pleidooien is de zaak op de zitting van 26 januari 2012 pro forma aangehouden tot zaterdag 11 februari 2012 om 23.00 uur wegens schikkingsoverleg.

1.5. Vonnis is bepaald op heden, nadat partijen de rechtbank bij brief van 10 februari 2012 hebben laten weten dat zij geen minnelijke regeling hebben bereikt en vonnis verzoecken.

2. De feiten

2.1. Bottoms heeft samen met zijn inmiddels overleden echtgenote in 1992 een ras, door hem genaamd: Luseane, een dwergvariant van het gewas *Schefflera J.R. et G. Forst*, ontwikkeld en verhandeld. Hij heeft daarvoor destijds een zogenoemd *plant patent* aangevraagd in Amerika, maar die aanvraag vervolgens weer ingetrokken. Dit Luseane ras is niet kwekersrechtelijk beschermd en wordt hierna ook genoemd: Luseane mini.

2.2. Voor een (naar de stelling van Bottoms:) andere dwergvariant van het gewas *Schefflera J.R. et G. Forst*, eveneens ontwikkeld door Bottoms, heeft Bottoms samen met zijn echtgenote in de Verenigde Staten op 8 juli 1997 een *plant patent* verkregen op een aanvraag daartoe van 24 april 1995 – aldaar genoemd: PVN-1. Voor ditzelfde ras heeft Bottoms en diens echtgenote op 12 september 1995 een communautair kwekersrecht (hier-

na: CKR) aangevraagd en bij beslissing nr. 4111 op 14 december 1998 verleend gekregen genaamd LUSEANE, welk recht uiterlijk verstrijkt op 31 december 2023. Dit ras wordt hierna genoemd: LUSEANE.

2.3. Tegen de verlening van dit CKR is door Campo cs een nietigheidsprocedure gevoerd bij het CVPO in Angers, Frankrijk. Bij beslissing No. NN 7 van 4 juli 2011 heeft het CPVO besloten het CKR LUSEANE niet nietig te verklaren. Daartoe is onder meer als volgt overwogen (LUSEANE wordt daarin aangeduid met *Luseane* en Luseane mini met *Luseane unpatented*):

40. In essence the petitioner bases his claim on the fact that the variety *Luseane* was not distinct, at the date of application, from *Luseane unpatented* within the meaning of Article 7 of the Basic Regulation.

41. The results of the DUS test of *Luseane* in the framework of the application procedure showed that the variety was distinct from all varieties of common knowledge. However, the variety *Luseane unpatented* was not included as a reference variety in the test since it was not known by the examination office and since the applicant did not clearly indicate the existence of that variety in the application form.

42. The fact that the applicant did not mention *Luseane unpatented* as a close variety is regrettable since that would once and for all have proven whether the two varieties were distinct or not under Article 7 of the Basic Regulation. However, the omission to mention a reference is not in itself a ground to declare the variety *Luseane* null and void.

43. Since a side by side test was not made in the framework of the application procedure of *Luseane*, the most straight forward solution would be to now organize a distinctness test between *Luseane unpatented* and *Luseane*. However, X states that it does not have access to that variety anymore. A request by the Office to X to provide material of *Luseane unpatented* would thus be fruitless.

44. A request for material by the Office to Campos or Caposa to provide material of *Luseane unpatented* could be made, but the Office could never be assured that it would in fact receive material of *Luseane unpatented*, the variety that X first submitted a patent application for in the U.S.A.

45. The petitioner has argued that Campos only received material of *Luseane unpatented*, and has supported this claim with the audit report and the affidavit mentioned above. This argument is contested by the holder and reference is made to a statement of Mrs Hoek referred to above.

46. In the opinion of the Office, it cannot be excluded, as the holder has argued, that Campo and/or Campos have through other means come into possession of the variety *Luseane*. Even if the material originally submitted to Caposa was *Luseane unpatented* and even if that variety was different from *Luseane* at that time, it cannot be excluded that it subsequently mutated and/or was developed into *Luseane*.

47. When asked to submit material by the AID, a variety not distinct from *Luseane* was submitted which the petitioner allegedly believed was *Luseane unpatented*. To repeat this

exercise would not lead to further conclusions. Again, the Office would not be ascertained that the variety that would be provided by Campos or Coposa would in fact be *Luseane unpatented*.

48. Based on the above, the Office does not find it possible to organize in a credible way a test between *Luseane* and *Luseane unpatented* as they existed at the time of the application for protection of *Luseane*. In addition, it cannot be concluded from the arguments and documents presented by the petitioner that the material originally submitted by X to Coposa was in fact *Luseane* and not *Luseane unpatented*.

2.4. Het appel tegen deze beslissing is niet doorgezet, zodat deze beslissing in kracht van gewijsde is gegaan.

2.5. In opdracht van X heeft een in El Salvador gevestigde onderneming Caposa *Luseane* mini en/of LUSEANE vermeerderd en onder meer geleverd aan de exclusieve licentie-neemster van X, Handelskwekerij Z B.V. (hierna: Z). Caposa heeft ook aan Campo *Luseane* mini en/of LUSEANE geleverd, die op zijn beurt heeft geleverd aan Y.

2.6. Campo en Y brengen onder de aanduiding *Schefflera mini arboricola* en/of ANNEMIEK een dwergvariant van het gewas *Schefflera J.R. et G. Forst* op de markt. Naar hun stelling betreft dit het kwekersrechtelijk vrije *Luseane* mini.

2.7. Bottoms en Z kregen in 2004 het vermoeden dat de door Campo en Y ingevoerde, vermeerderde, te koop aangeboden en verkochte *Schefflera* onder de beschermingsomvang van het CKR LUSEANE viel. X toenmalige gemachtigde Royalty Administration International C.V. (hierna: RAI) heeft Campo ter zake gesommeerd in juni en augustus 2004. In reactie daarop heeft Campo aangegeven dat de betreffende *Schefflera* afkomstig was van Caposa, die haar zou hebben verzekerd dat het om kwekersrechtelijk niet beschermd plant-materiaal zou gaan, te weten *Luseane* mini.

2.8. Na verdere correspondentie is door RAI aan Campo verzocht planten van het van Caposa afkomstige *Schefflera* ras voor onderzoek ter beschikking te stellen, teneinde aan te tonen dat dit inderdaad verschilt van LUSEANE, zoals Campo stelde. Dat is ook gebeurd en bij faxbericht van 18 februari 2005 is door RAI namens X aan Campo onder meer als volgt bericht (waarin LUSEANE wordt aangeduid met 'Luseane' en de van Campo afkomstige planten met (*Schefflera*) *mini arboricola*):

After the discussions we had last year about the distinctiveness of *Schefflera mini arboricola* and 'Luseane' we had a trial to see if they were different or not.

On Wednesday February 16, 2005, I visited with Kees Winters of our office the nursery of Mr. Y in Zevenbergen, to see a comparison trial between *Schefflera* 'Luseane', delivered by Z and *Schefflera mini arboricola* delivered by Campo. Mr. Jan Campo was also present to look at the trial.

We saw that the *mini arboricola* was more compact, shorter internodes than 'Luseane', the compound leaves of *mini arboricola* are a little broader and more flat than those of 'Luseane'.

The total impression shows that there is a distinctness between the two varieties, and that the case is herewith closed.

2.9. Naar stelling van Bottoms was hij het met deze gang van zaken niet eens, is hij van gemachtigde veranderd en binnen maand, bij brief van 15 maart 2005, sommeerde zijn nieuwe gemachtigde Hortis Holland B.V. (hierna: Hortis) namens Bottoms Campo cs opnieuw terzake van kwekersrechtinbreuk.

2.10. Aangezien op deze sommatie niet tijdig werd gereageerd door Campo cs, heeft Hortis namens Bottoms vervolgens aangifte gedaan van kwekersrechtinbreuk bij de Algemene Inspectiedienst van het toenmalige ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (hierna: AID).

2.11. De AID heeft naar aanleiding van deze aangifte op 18 april 2005 bij Z 10 planten LUSEANE bemonsterd voor vergelijkend onderzoek door de Raad voor het Kwekersrecht (hierna: de Raad). Tevens zijn op 22 april 2005 bij Y 10 planten meegenomen voor dit onderzoek. Tijdens deze AID inval is door de heer Y naar zijn zeggen globaal aangeduid waar de Luseane mini-planten stonden, maar heeft hij, noch enige medewerker van zijn bedrijf, geverifieerd welke planten precies zijn meegenomen door de AID. Tevens heeft de AID 3 planten afkomstig van het originele monster van de CKR-aanvraag voor LUSEANE die zijn gebruikt voor de zogenoemde DUS-test voor vergelijkend onderzoek meegenomen – althans de planten die door middel van vegetatieve vermeerdering door het CGN te Wageningen van dat originele monster in stand zijn gehouden.

2.12. Op 27 april 2006 heeft een afsluitende beoordeling door de Raad plaatsgevonden na onderzoek in de periode vanaf de bemonstering in april 2005 tot in 2006 door CGN/Naktuinbouw in Wageningen, waarvan op 29 mei 2006 een rapport is opgesteld. Daar in staat onder meer het volgende:

De 10 planten behorend tot het AID monster afkomstig van Kwekerij Y B.V. te Langeweg zijn vergeleken met de 10 planten van het vergelijkingsmonster afkomstig van de kwekersrechtinbreuk en met de 3 planten van het door het CGN instand gehouden monster van de kwekersrechtenaanvraag SHF 23.

Planten zijn overgepot in 21 cm potten.

Tijdens de teelt is geen verschil geconstateerd tussen de planten van de 3 monsters, noch binnen de afzonderlijke monsters.

Conclusie

De planten van de 3 monsters verschillen niet van elkaar.

2.13. Het Openbaar Ministerie heeft geen vervolging tegen Campo cs ingesteld. Toen dat bekend werd, heeft Bottoms Campo cs bij brief van haar gemachtigde Hortis van 19 november 2007 respectievelijk 29 november 2007 andermaal gesommeerd, dit keer onder verwijzing naar het rapport van de Raad. Daar in staat onder meer het volgende:

Bijgaand treft u de uitslag van dit onderzoek aan. Zoals u ziet blijkt uit het onderzoek, dat het in beslag genomen materiaal inderdaad het kwekersrechtelijk beschermde ras van mijn cliënte is.

De inbreuk is daarmee onomstotelijk aangetoond.

Omdat de Officier van Justitie op basis van het rapport van de AID heeft besloten om géén vervolging in te stellen tegen u, heb ik het AID dossier opgevraagd bij het Openbaar Ministerie. Deze stukken heb ik uiteindelijk in de loop van vorige week mogen ontvangen (...)

Gezien het feit dat op grond van de AID stukken onomstotelijk vast is komen te staan dat u inbreuk heeft gepleegd op het Communautair kwekersrecht en u nog steeds inbreuk pleegt op dit Communautair kwekersrecht, wenst mijn cliënte nu zo spoedig mogelijk civiele rechtsmaatregelen tegen u te treffen. (...)

Bij brief van 1 februari 2008 ten slotte is door de advocaat van Bottoms aan de wederpartijen in deze procedure een sommatie gestuurd.

Aan geen van deze sommaties heeft Campo cs voldaan.

2.14. Y heeft in oktober 2004 ook materiaal van een dwergvariant van het gewas Schefflera J.R. et G. Forst verkregen van licentieneemster Z.

2.15. Een in opdracht van Campo opgesteld accountantsrapport over verkopen in de periode 2004 tot 2010 laat zien dat Campo alleen Schefflera mini arboricola planten heeft verkocht afkomstig van Caposa.

3. Het geschil

3.1. Bottoms stelt in conventie dat Campo cs inbreuk maken op het CKR LUSEANE. Op grond daarvan vordert hij in conventie – samengevat – onder I een verklaring voor recht dat import, vermeerdering/verhandeling van materiaal van het ras Schefflera mini arboricola en/of ANNEMIEK inbreuk oplevert op het in geroepen CKR LUSEANE, II een verklaring voor recht dat deze inbreuk een onrechtmatige daad oplevert, III een kwekersrechtinbreukverbod, IV een bevel tot vernietiging van inbreukmakend plantmateriaal, V een accountantsgecontroleerde opgave van verscheidene gegevens, VI een dwangsom voor het niet naleven van de onder III, IV en V gevorderde bevelen, VII een hoofdelijke veroordeling tot schadevergoeding, nader op te maken bij staat en VIII kosten rechtens op de voet van art. 1019h Rv.

3.2. Campo cs stelt in reconventie dat zij mede geïmponeerd door/onder druk van de inval van de AID in december 2006, waarbij diverse administratie is meegenomen, in die maand zodoende noodgedwongen door toedoen van Bottoms heeft besloten om de handel in de Schefflera mini arboricola te staken, waardoor zij schade lijdt in de vorm van winstderving vanaf december 2006, die zij begroot op ruim €38.000,- per jaar voor Campo en €10.000,- per jaar voor Y. Zij vorderen in reconventie op grond daarvan schadevergoeding nader op te maken bij staat, alsmede voorschotten daarop ten bedrage van €50.000,- voor Campo en €12.500,- voor Y – althans voorschotten van in goede justitie te bepalen hoogte. Voorts vorderen zij in reconventie verklaringen voor recht dat import, vermeerdering en/of verhandeling door Campo cs van het materiaal van het ras Schefflera mini arboricola en/of Annemiek geen inbreuk maakt op het CKR LUSEANE en dat Bottoms aansprakelijk is voor de door Campo cs geleden op de hiervoor aangegeven in reconventie onderbouwde schade, alles kosten rechtens op de voet van art. 1019h Rv.

3.3. Partijen voeren over en weer in conventie en in reconventie verweer.

3.4. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan bij de beoordeling .

4. De beoordeling

in conventie en in reconventie

4.1. Uitgangspunt in deze kwekersrechtelijke inbreukzaak is dat de geldigheid van het CKR voor LUSEANE juridisch vaststaat. Dat is tussen partijen in confesso.

4.2. Weliswaar voert Campo cs gemotiveerd aan dat dit CKR in haar optiek zeer waarschijnlijk onterecht is verleend (hetgeen Bottoms bestrijdt), wat consequenties voor het inbreukoordeel zou moeten hebben in haar visie (waarover hierna nader). Maar het CPVO is niet tot een nietigverklaring van het CKR gekomen en Campo cs heeft zich daar om haar moverende redenen bij neergelegd, zodat de (formele) geldigheid van het CKR in de onderhavige procedure uitgangspunt is.

4.3. Het naar analogie van het uit het octrooirecht bekende Gillette-achtige verweer van Campo cs kan thans blijven rusten en komt mogelijk na dit tussenvonnissen en de hierna te bespreken bewijslevering aan de orde. Dit verweer van Campo cs – wat daar verder juridisch van zij – behelst het volgende. Nu er volgens haar geen sprake is van onderscheiden rassen in het geval van de Luseane mini en LUSEANE en zodoende van een ten onrechte in stand gelaten CKR voor LUSEANE, kan er – ook al is er sprake van formele geldigheid van het CKR – geen sprake van zijn dat de door Campo cs vermeerderde Schefflera mini planten – in haar optiek de sinds 1993 gelijk gebleven (onbeschermd) Luseane mini – onder de beschermingsomvang van het CKR vallen, zodat geen sprake is van kwekersrechtinbreuk.

4.4. De rechtbank komt evenwel allereerst op grond van het navolgende tot een bewijsopdracht aan Bottoms.

4.5. Bottoms onderbouwt zijn stelling dat sprake is van kwekersrechtinbreuk *uitsluitend* met een beroep op de rapportage van de Raad voor het Kwekersrecht naar aanleiding van het onderzoek van deze instelling aan de door de AID genomen monsters in het kader van het strafrechtelijke vooronderzoek. Bottoms stelt dat daaruit volgt dat sprake is van kwekersrechtinbreuk, hetgeen Campo cs gemotiveerd betwist.

4.6. De monsters die de AID bij Y in beslag heeft genomen zijn volgens Bottoms inbreukmakend en afkomstig van Campo. Naast de door Campo geleverde planten had Y echter ook voor onderzoeksdoeleinden geleverde Schefflera planten afkomstig van licentienemster Z verkregen. Zij heeft deze, naar zij stelt, ook vermeerderd voor onderzoek. Volgens X heeft Z in oktober 2004 inderdaad stekken geleverd en betrof het hier het communautair kwekersrechtelijk beschermde ras LUSEANE, maar zij sluit uit dat deze planten ten tijde van de monsterneming door de AID nog in de kassen van Y aanwezig waren, zoals Campo cs stelt..

4.7. Ter zitting heeft de heer Y verklaard dat hij ten tijde van de AID inval bij Y deze onderscheiden planten (te weten die afkomstig van Campo en die afkomstig van Z) niet op voor derden ondubbelzinnig kenbare wijze gescheiden had opgesteld. Voorts verklaarde hij dat hij de betreffende AID ambtenaren globaal heeft aangeduid waar de in beslag te nemen planten (te weten uit de partijen die hij van Campo geleverd had gekregen) op zijn perceel stonden opgesteld, maar dat noch hijzelf, noch een medewerker van hem de betreffende AID ambtenaren hebben begeleid bij de monsterneming. Op vragen van het deskundig lid van de kamer heeft de heer Y ten slotte ter zitting verklaard dat hij ook nadien niet ter plekke heeft gecontroleerd welke planten precies door de AID zijn meegenomen – die afkomstig van Campo, of die afkomstig van Z.

4.8. Vanwege de uitkomst van het onderzoek van de Raad voor het Kwekersrecht dat geen afwijkingen te zien waren aan deze monsters vergeleken met de in Wageningen achtergehouden monsters die zijn gebruikt bij de CKR-verlening van LUSEANE en de bij licentienemster Z getrokken LUSEANE monsters, voert Campo cs onder meer het verweer dat de AID – anders dan Bottoms stelt – blijkbaar de verkeerde, van de volgens haar stelling van licentienemster Z afkomstige planten, heeft bemonsterd bij Y, die daar immers volgens haar ook stonden opgesteld en waren vermeerderd voor onderzoeksdoeleinden. Dat onderzoek van die laatstbedoelde planten oplevert dat deze geen afwijkingen vertonen met de kwekersrechtelijk relevante monsters die in Wageningen zijn achterhouden en de monsters die bij Z van LUSEANE zijn genomen door de AID, verbaast dan ook niet, aldus Campo cs.

4.9. Als niet komt vast te staan, dat de bij Y getrokken monsters afkomstig zijn van leveringen door Campo, dan bestaat de mogelijkheid dat de AID monster heeft getrokken uit leveringen door Z en dat laatste kan nooit dienen als inbreukbewijs, zo begrijpt de rechtbank de stellingname van Campo cs.

4.10. Derhalve moet worden vastgesteld dat de door de AID bij Y bemonsterde mini Schefflera de planten betreft die afkomstig zijn van Campo (en niet de door Z voor onderzoeksdoeleinden geleverde planten). In dit verband moet ook worden onderzocht of, zoals Campo cs stelt, ten tijde van de monsterneming bij Y nog planten aanwezig waren die zijn vermeerderd en/of opgekweekt uit het door Z geleverde materiaal.

4.11. Indien al niet kan worden vastgesteld dat de door de AID bemonsterde en door de Raad voor het Kwekersrecht onderzochte planten afkomstig van het terrein van Y aan deze geleverd zijn door Campo, dan is juist dat niet kan worden uitgesloten dat de bemonstering komt uit de mogelijk kwekersrechtelijk beschermde, maar met toestemming van licentienemster Z voor onderzoeksdoeleinden verschaft partij LUSEANE planten en nu het enige aangedragen inbreukbewijs het onderzoek van de Raad voor het Kwekersrecht betreft, dienen de inbreukvorderingen van Bottoms alsdan te worden afgewezen.

4.12. Indien dit wel kan worden vastgesteld, is in beginsel sprake van kwekersrechtinbreuk.

4.13. In dat laatste geval komt dan eventueel het verdere verweer van Campo cs aan de orde, dat er in essentie op neerkomt dat de LUSEANE geen onderscheiden ras is van Luseane mini en zij altijd uitsluitend Luseane mini heeft verhandeld, danwel dat Bottoms gefraudeerd moet hebben bij de DUS-test en daarbij in plaats van LUSEANE, Luseane mini planten heeft (laten) verschaf(t)(fen) voor dit onderzoek. Ook dat één hetzij ander zou namelijk

kunnen verklaren waarom de Raad voor het Kwekersrecht tot de uitkomst is gekomen dat er tussen de getrokken monsters geen verschillen zijn aan te wijzen. Deze verweren behoeven thans evenwel nog geen nadere beoordeling.

4.14. Nu Bottoms desgevraagd uitdrukkelijk heeft aangegeven te willen bewijzen dat de bemonsterde planten bij Y afkomstig zijn van Campo en niet van Z, onder meer door het horen van de betreffende AID ambtenaren, zal eerst een desbetreffende bewijsopdracht aan Bottoms worden gegeven.

4.15. Alle verdere beslissingen in conventie zullen worden aangehouden.

in reconventie

4.16. De reconventionele schadevergoedingsvordering slaagt niet. Campo cs stellen dat zij door de AID inval dusdanig zijn geschrokken/geïmponeerd, dat zij zodoende gedwongen door Bottoms voor de zekerheid ook de niet kwekersrechtelijk beschermde mini Schefflera van Caposa niet langer zijn gaan voeren nadien, waardoor zij schade zouden hebben geleden.

4.17. Bottoms brengt daar terecht tegen in dat dit een eigen, niet op instigatie of sommatie van Bottoms genomen, beslissing betreft van Campo cs en – wat er verder zij van de gestelde schade – er zodoende geen causaal verband is met enig ter zake relevant handelen van Bottoms.

4.18. Dat verweer is juist en daar stuiten de reconventionele schadevorderingen en de gevorderde verklaring voor recht dat Bottoms aansprakelijk is voor deze gestelde schade, geheel op af. Om redenen van proceseconomie zullen deze vorderingen eerst in het dictum van het eindvonnis worden afgewezen.

4.19. De beoordeling van de in reconventie gevorderde verklaring voor recht omtrent niet inbreuk wordt aangehouden. Datzelfde geldt voor de proceskostenveroordeling in reconventie.

5. De beslissing

De rechtbank

in conventie:

5.1. draagt Bottoms op om te bewijzen dat de AID ten tijde van de inval bij Y planten voor onderzoek door de Raad heeft meegenomen die aan Y zijn geleverd door Campo (en derhalve niet planten die haar zijn geleverd door Z);

5.2. verwijst de zaak naar de rolzitting van woensdag 11 april 2012 teneinde Bottoms in de gelegenheid te stellen bij akte aan te geven op welke wijze hij bewijs wil leveren;

5.3. bepaalt dat, indien Bottoms (mede) bewijs wil leveren door middel van schriftelijke bewijsstukken, hij die stukken op die rolzitting in het geding moet brengen;

5.4. bepaalt dat, indien Bottoms bewijs wil leveren door middel van het horen van getuigen, hij op die rolzitting:

- de namen en woonplaatsen van de getuigen dient op te geven;
- moet opgeven op welke dagen alle partijen, hun (eventuele) advocaten/gemachtigden en de getuigen in de drie maanden nadien verhinderd zijn; hij dient bij die opgave ten minste vijftien dagdelen vrij te laten waarop het getuigenverhoor zou kunnen plaatsvinden;

5.5. bepaalt dat voor de getuigenverhoren mr. P.G.J. de Heij tot rechter-commissaris wordt benoemd;

5.6. bepaalt dat:

- voor het opgeven van verhinderdata geen uitstel zal worden verleend;
- indien Bottoms geen gebruik maakt van de mogelijkheid om verhinderdata op te geven de rechter eenzijdig een datum zal bepalen waarvan dan in beginsel geen wijziging meer mogelijk is;
- het getuigenverhoor zal kunnen worden bepaald op een niet daarvoor opgegeven dagdeel, indien bij de opgave minder dan het hiervoor verzochte aantal dagdelen zijn vrijgelaten;

5.7. bepaalt dat het getuigenverhoor in beginsel niet zal worden gewijzigd nadat daarvoor dag en tijdstip zijn bepaald;

5.8. houdt iedere verdere beslissing aan;

in reconventie:

5.9. houdt iedere beslissing aan.

Dit vonnis is gewezen door de kamer voor het kwekersrecht met mrs. G.R.B. van Peurseem en P.G.J. de Heij, rechters, en dr.ir. T. Kramer, deskundig lid, en in het openbaar uitgesproken op 14 maart 2012.